

31985L0337

5.7.1985

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 175/40

DYREKTYWA RADY
z dnia 27 czerwca 1985 r.
w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne
na środowisko naturalne

85/337/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ponieważ Traktat nie przewiduje uprawnień wymaganych do tego celu, należy odwoływać się do art. 235 Traktatu;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

należy wprowadzić zasady ogólne dla oceny skutków wywieranych na środowisko w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na publiczne i prywatne przedsięwzięcia, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko;

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

zezwolenia na publiczne lub prywatne przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być udzielane jedynie po uprzednim wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć; ocena ta musi być przeprowadzona na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez władze i obywateli zainteresowanych danym przedsięwzięciem;

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny;

a także mając na uwadze, co następuje:

programy działań Wspólnot Europejskich dotyczących środowiska z 1973 r. ⁽⁴⁾ i z 1977 r. ⁽⁵⁾, a także program działań z 1983 r. ⁽⁶⁾, których główne zarysy zostały zatwierdzone przez Radę Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich, podkreślają, że najlepsza polityka ochrony środowiska naturalnego polega raczej na zapobieganiu powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła niż na późniejszych próbach przeciwdziałania ich skutkom; potwierdzono potrzebę uwzględniania tych skutków w środowisku w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji; w tym celu przewidziano wprowadzenie procedur oceniających takie skutki;

niektóre rodzaje przedsięwzięć mogą znacząco oddziaływać na środowisko i te przedsięwzięcia muszą z zasady podlegać systematycznej ocenie;

różnice w obowiązującym ustawodawstwie różnych Państw Członkowskich w odniesieniu do oceny skutków wywieranych na środowisko przez publiczne i prywatne przedsięwzięcia mogą stwarzać niekorzystne warunki konkurencji i przez to bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego konieczne jest przeprowadzenie zbliżenia ustawodawstwa krajowego w tym obszarze zgodnie z art. 100 Traktatu;

przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie mieć w każdym przypadku znaczących oddziaływań na środowisko i te przedsięwzięcia powinny być oceniane gdy Państwa Członkowskie uznają, że wymóg oceny wynika z cech tych przedsięwzięć;

ponadto konieczne jest osiągnięcie jednego z celów Wspólnoty w obszarze ochrony środowiska naturalnego i jakości życia;

do oceny przedsięwzięć niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i jego skutków;

⁽¹⁾ Dz.U. C 169 z 9.7.1980, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 66 z 15.3.1982, str. 89.

⁽³⁾ Dz.U. C 185 z 27.7.1981, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. 46 z 17.2.1983, str. 1.

skutki przedsięwzięcia na środowisko muszą być oceniane ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę warunków środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawy utrzymania życia;

jednakże niniejsza dyrektywa nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały zatwierdzone przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnane poprzez proces ustawodawczy;

ponadto w wyjątkowych przypadkach może być właściwe zwolnienie szczególnego przedsięwzięcia z procedur oceny ustanowionej w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem dostarczenia Komisji odpowiednich informacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do oceny skutków środowiskowych wywieranych przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko.

2. Do celów niniejszej dyrektywy:

„przedsięwzięcie” oznacza:

- wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,
- inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

„wykonawca” oznacza:

ubiegającego się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub władzę publiczną, która inicjuje przedsięwzięcie;

„zezwolenie na inwestycję”:

decyzję właściwej władzy lub władz, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia.

3. Właściwą władzą lub władzami jest lub są te wyznaczone przez Państwa Członkowskie, które są odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

4. Przedsięwzięcia służące obronie narodowej nie są objęte niniejszą dyrektywą.

5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte przez szczególny akt ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele tej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągnane w procesie ustawodawczym.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, że przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać

na środowisko naturalne między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji podlegają ocenie w odniesieniu do ich skutków przed udzieleniem zezwolenia.

Przedsięwzięcia te są określone w art. 4.

2. Ocena wpływu na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na przedsięwzięcia w Państwach Członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

3. Państwa Członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach wyłączyć szczególne przedsięwzięcie w całości lub w części z przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

W takim przypadku Państwa Członkowskie:

- a) rozważą, czy byłaby właściwa inna forma oceny i czy zebrane w ten sposób informacje powinny być udostępnione opinii publicznej;
- b) udostępniają opinii publicznej informacje odnoszące się do tego wyłączenia i informują o przyczynach tego wyłączenia;
- c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym Państwom Członkowskim.

Komisja składa rocznie sprawozdanie Radzie ze stosowania tego ustępu.

Artykuł 3

Ocena wpływu na środowisko określa, opisuje i ocenia we właściwy sposób dla każdego indywidualnego przypadku i zgodnie z art. 4-11 bezpośrednie i pośrednie skutki przedsięwzięcia dla następujących elementów:

- istot ludzkich, fauny i flory,
- gleby, wody, powietrza, klimatu i krajobrazu,
- oddziaływania między elementami wymienionymi w tirecie pierwszym i drugim,
- dóbr materialnych i dziedzictwa kultury.

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 3 przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku I podlegają ocenie zgodnie z art. 5-10.

2. Przedsięwzięcia zaliczone do kategorii wymienionych w załączniku II podlegają ocenie zgodnie z art. 5-10, jeżeli Państwa Członkowskie uznają, że wymóg taki wynika z cech tych przedsięwzięć.

Do tego celu Państwa Członkowskie mogą między innymi wyszczególnić niektóre rodzaje przedsięwzięć, które mają być poddane ocenie, albo mogą ustanowić kryteria i/lub progi konieczne do ustalenia, które z kategorii przedsięwzięć wymienionych w załączniku II mają podlegać ocenie zgodnie z art. 5-10.

Artykuł 5

1. W przypadku przedsięwzięć, które, stosownie do art. 4, muszą podlegać ocenie wpływu na środowisko, zgodnie z art. 5-10, Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, że wykonawca dostarczy we właściwej formie informacje wyszczególnione w załączniku III w zakresie, w jakim:

- a) Państwa Członkowskie uznają, że te informacje są odpowiednie dla danego etapu procedury zezwolenia i dla szczególnych cech określonego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia oraz dla cech środowiskowych, które mogą być naruszone;
- b) Państwa Członkowskie uznają, że można w sposób uzasadniony żądać od wykonawcy zebrania takich informacji, uwzględniając między innymi obecny stan wiedzy i metody oceny.

2. Informacje, które mają być dostarczone przez wykonawcę, zgodnie z ust. 1, zawierają co najmniej:

- opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie i wielkości przedsięwzięcia,
- opis środków przewidzianych w celu uniknięcia, zmniejszenia i jeśli to możliwe, naprawienie poważnych niekorzystnych skutków,
- dane wymagane do rozpoznania i oszacowania głównych skutków, które mogą być spowodowane w środowisku przez to przedsięwzięcie,
- podsumowanie w języku nietechnicznym informacji wymienionych w tiret 1-3.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, jeżeli uznają to za konieczne, że władze posiadające stosowne informacje udostępniają te informacje wykonawcy.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić władzom, których może dotyczyć to przedsięwzięcie z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska, możliwość wyrażenia ich opinii do wniosku o zezwolenie na inwestycję. Państwa Członkowskie wyznaczają władze, które udzielają w tym celu konsultacji w sposób ogólny lub w każdym przypadku, gdy wymagany jest wniosek o zezwolenie. Informacje zebrane zgodnie z art. 5 są przekazywane tym władzom. Państwa Członkowskie ustanawiają szczegółowe regulacje dotyczące tych konsultacji.

2. Państwa Członkowskie zapewniają:

- udostępnienie opinii publicznej każdego wniosku o zezwolenie na inwestycję i każdej informacji zebranej zgodnie z art. 5,
- społeczności, której to dotyczy, możliwość wyrażenia opinii, zanim to przedsięwzięcie zostanie przeprowadzone.

3. Szczegółowe ustalenia w odniesieniu do tych informacji i konsultacji określane są przez Państwa Członkowskie, które mogą w szczególności, w zależności od szczególnych cech tych przedsięwzięć lub miejsc ich realizacji:

- określać społeczność, której to dotyczy
- określać miejsca, gdzie można skonsultować się w związku z tymi informacjami,
- określać sposób, w jaki społeczeństwo może być informowane, na przykład przez obwieszczenie w określonym okręgu, publikację w lokalnych gazetach, organizację wystaw z planami, rysunkami, tabelami, prezentację graficzną, modele,
- ustalać sposób, w jaki społeczeństwo ma udzielać konsultacji, na przykład przez wezwanie do wyrażenia pisemnej opinii lub przez badanie opinii publicznej,
- ustalać odpowiednie terminy dla różnych etapów procedury, ażeby zapewnić podjęcie decyzji w odpowiednim okresie.

Artykuł 7

Jeżeli Państwo Członkowskie ma świadomość, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko w innym Państwie Członkowskim lub gdy na wniosek Państwa Członkowskiego, które może być znacząco tym dotknięte, Państwo Członkowskie, na którego terytorium zamierza się przeprowadzić to przedsięwzięcie, przesyła informacje zebrane zgodnie z art. 5 drugiemu Państwu Członkowskiemu w tym samym czasie, w jakim udostępnia je swoim obywatelom. Informacje te stanowią podstawę dla wszelkich konsultacji niezbędnych w ramach dwustronnych stosunków między dwoma Państwami Członkowskimi na bazie wzajemności i równoważności.

Artykuł 8

Informacje zebrane zgodnie z art. 5, 6 i 7 muszą być uwzględnione w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Artykuł 9

Po podjęciu decyzji właściwa władza lub władze informują ogół zainteresowanych o:

- treści decyzji i związanych z nią warunkach,
- przyczynach i uwarunkowaniach, na których decyzja jest oparta, jeżeli tak stanowi ustawodawstwo Państw Członkowskich.

Szczegółowe ustalenia dla takich informacji są określone przez Państwa Członkowskie.

W przypadku gdy inne Państwo Członkowskie zostało poinformowane zgodnie z art. 7, to będzie ono również poinformowane o odnośnej decyzji.

Artykuł 10

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych władz do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki prawne w odniesieniu do tajemnicy przemysłowej i handlowej oraz ochrony interesu publicznego.

Jeżeli stosuje się art. 7, przekazywanie informacji innemu Państwu Członkowskiemu oraz przyjęcie informacji przez inne Państwo Członkowskie podlega ograniczeniom obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym jest wnioskowane przedsięwzięcie.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie i Komisja wymieniają informacje o doświadczeniach zdobytych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. W szczególności Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich kryteriach i/lub progach przyjętych do selekcji przedsięwzięć, o których mowa, zgodnie z art. 4 ust. 2, lub o rodzajach przedsięwzięć, których to dotyczy, które zgodnie z art. 4 ust. 2 podlegają ocenie zgodnie z art. 5-10.

3. Komisja po upływie pięciu lat od notyfikacji niniejszej dyrektywy przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozda-

nie o jej stosowaniu i skuteczności. Sprawozdanie oparte jest na wspomnianej wymianie informacji.

4. Komisja na podstawie wymiany informacji przedstawi Radzie dodatkowe wnioski, jeżeli byłoby to konieczne, w celu stosowania niniejszej dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu trzech lat od jej notyfikacji ⁽¹⁾.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na prawo Państw Członkowskich do ustanawiania bardziej surowych regulacji dotyczących zakresu i procedury przy ocenianiu skutków środowiskowych.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1985 r.

W imieniu Rady

A. BIONDI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwom Członkowskim dnia 3 lipca 1985 r.

ZAŁĄCZNIK I

PRZEDSIĘWZIĘCIA PODLEGAJĄCE PRZEPISOM ART. 4 UST. 1

1. Rafinerie ropy naftowej (wyluczając przedsiębiorstwa wytwarzające jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności co najmniej 500 ton dziennie.
2. Elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 MW oraz elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i przekształcania materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, o mocy nieprzekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).
3. Instalacje przeznaczone wyłącznie do stałego składowania i końcowego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych.
4. Kombinaty do wstępnego wytopu żelaza i stali.
5. Urządzenia do wydobywania azbestu oraz przetwarzania i transformacji azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20 000 ton produktu końcowego, dla materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego i dla innych zastosowań azbestu, zużywających go w ilości większej niż 200 ton na rok.
6. Zintegrowane urządzenia chemiczne.
7. Budowa autostrad, dróg szybkiego ruchu ⁽¹⁾ i dalekobieżnych linii ruchu kolejowego oraz portów lotniczych ⁽²⁾ z głównym pasem startowym o długości 2 100 m lub więcej.
8. Porty handlowe, a także wodne drogi śródlądowe i porty dla ruchu śródlądowego, pozwalające na przejście statków o wyporności ponad 1 350 ton.
9. Urządzenia do unieszkodliwiania niebezpiecznych i toksycznych odpadów przez spalanie, obróbkę chemiczną lub składowanie w ziemi.

⁽¹⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „droga szybkiego ruchu” oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w Umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego z dnia 15 listopada 1975 r.

⁽²⁾ Do celów niniejszej dyrektywy „port lotniczy” oznacza port lotniczy zgodnie z definicją zawartą w Konwencji z Chicago 1944 ustanawiającej Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).

ZAŁĄCZNIK II

PRZEDSIĘWZIĘCIA PODLEGAJĄCE PRZEPISOM ART. 4 UST. 2**1. Rolnictwo**

- a) Przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji obszarów wiejskich.
- b) Przedsięwzięcia w celu wykorzystania nieużytków i obszarów półnaturalnych do intensywnego użytkowania rolnego.
- c) Przedsięwzięcia dotyczące zarządzania wodą w rolnictwie.
- d) Wstępne zalesianie, jeżeli może doprowadzić do niekorzystnych zmian ekologicznych, oraz rekultywacja terenów w celu przekształcenia w inny rodzaj użytkowania gruntów.
- e) Fermy drobiu.
- f) Fermy trzody chlewnej.
- g) Hodowla łososia.
- h) Rekultywacja terenów z morza.

2. Przemysł wydobywczy

- a) Wydobywanie torfu.
- b) Głębokie wiercenia, z wyjątkiem wierceń w celu badania stabilności podłoża, w szczególności:
 - wiercenia geotermiczne,
 - wiercenia w celu składowania odpadów jądrowych,
 - wiercenie w celu zaopatrzenia w wodę.
- c) Wydobywanie minerałów innych niż zawierających metal i wytwarzających energię, takich jak marmur, piasek, żwir, łupki, sól, fosforany i potaż.
- d) Podziemne wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego.
- e) Odkrywkowe wydobywanie węgla kamiennego i brunatnego.
- f) Wydobywanie ropy naftowej.
- g) Wydobywanie gazu ziemnego.
- h) Wydobywanie rud.
- i) Wydobywanie łupków bitumicznych.
- j) Odkrywkowe wydobywanie minerałów innych niż zawierających metal i wytwarzających energię.
- k) Powierzchniowe urządzenia przemysłowe do wydobywania węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, a także łupków bitumicznych.
- l) Piece koksowe (sucha destylacja węgla).
- m) Urządzenia do wytwarzania cementu.

3. Przemysł energetyczny

- a) Urządzenia przemysłowe do produkcji energii, pary i gorącej wody (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- b) Urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody; linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej.
- c) Powierzchniowe składowanie gazu ziemnego.
- d) Podziemne składowanie gazów palnych.
- e) Powierzchniowe składowanie paliw kopalnych.
- f) Przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego.
- g) Urządzenia do produkcji lub wzbogacania paliw jądrowych.
- h) Urządzenia do przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych.
- i) Urządzenia do zbierania i przetwarzania odpadów radioaktywnych (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- j) Urządzenia do produkcji wodnej energii elektrycznej.

4. **Przetwarzanie metali**
 - a) Huty żelaza i stali, włączając odlewnie, kuźnie, walcownie i ciągnie (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
 - b) Urządzenia do produkcji włącznie z wytapianiem, uszlachetnianiem, ciągnięciem i walcowaniem metali nieżelaznych, wyłączając metale szlachetne.
 - c) Wyciskanie, wyciąganie i wytłaczanie dużych odlewów.
 - d) Powierzchniowa obróbka i powlekanie metali.
 - e) Produkcja kotłów, zbiorników, kadzi i innych pojemników z blach.
 - f) Produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników.
 - g) Stocznie.
 - h) Zakłady budowy i naprawy samolotów.
 - i) Produkcja sprzętu kolejowego.
 - j) Wytłaczanie eksplozyjne.
 - k) Urządzenia do prażenia i spiekania rud metali.
5. **Wyrób szkła**
6. **Przemysł chemiczny**
 - a) Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
 - b) Produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenu.
 - c) Pomieszczenia i urządzenia do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.
7. **Przemysł spożywczy**
 - a) Wytwarzanie olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych.
 - b) Pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych.
 - c) Wytwarzanie produktów mleczarskich.
 - d) Browary i słodownie.
 - e) Wytwarzanie wyrobów cukierniczych i syropów.
 - f) Urządzenia do uboju zwierząt.
 - g) Urządzenia przemysłowe do wytwarzania skrobi.
 - h) Zakłady przetwórstwa ryb i tranu.
 - i) Cukrownie.
8. **Przemysł tekstylny, skórzany, drzewny i papierniczy**
 - a) Zakłady prania, odfuszczenia i wybielania wełny.
 - b) Wytwarzanie płyt pilśniowych, wiórowych i sklejek.
 - c) Wytwarzanie masy celulozowej, papieru i kartonów.
 - d) Zakłady farbowania materiałów włókienniczych.
 - e) Urządzenia do produkcji i przetwarzania celulozy.
 - f) Garbarnie i zakłady przemysłu skórzanego.
9. **Przemysł gumowy**

Wytwarzanie i obróbka produktów opartych na elastomerach.
10. **Przedsięwzięcia infrastrukturalne**
 - a) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych.
 - b) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich.
 - c) Wyciągi narciarskie i kolejki linowe.
 - d) Budowa dróg, portów, także portów rybackich oraz lotnisk (jeżeli przedsięwzięcia nie są wymienione w załączniku I).
 - e) Kanalizacja i obiekty przeciwpowodziowe.
 - f) Zapory i inne urządzenia przeznaczone do gromadzenia lub zatrzymywania wody na dłuższe okresy.
 - g) Linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej i podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu osobowego.
 - h) Rurociągi do przesyłania ropy naftowej i gazu ziemnego.
 - i) Budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości.
 - j) Przystanie jachtowe.

11. Inne przedsięwzięcia

- a) Ośrodki wypoczynkowe, kompleksy hotelowe.
- b) Stałe tory wyścigowe i dojazd próbnych dla samochodów i motocykli.
- c) Urządzenia do unieszkodliwiania odpadów przemysłowych i domowych (jeśli nie są wymienione w załączniku I).
- d) Oczyszczalnie ścieków.
- e) Wylewiska osadów.
- f) Składowanie złomu żelaza.
- g) Stanowiska testowe dla silników, turbin lub reaktorów.
- h) Produkcja sztucznych włókien mineralnych.
- i) Wyrób, pakowanie, ładowanie lub umieszczanie prochu strzelniczego i materiałów wybuchowych w nabojach.
- j) Zakłady utylizacyjne.

12. Zmiany przedsięwzięć rozwojowych wymienionych w załączniku I oraz przedsięwzięć wymienionych w załączniku I, realizowanych wyłącznie lub głównie w celu rozwoju i wypróbowania nowych metod lub produktów i nieużywanych dłużej niż przez jeden rok.

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE OKREŚLONE W ART. 5 UST. 1

1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:
 - opis fizycznych cech całego przedsięwzięcia i wymagań dotyczących użytkowania terenu w czasie poszczególnych faz budowy i eksploatacji;
 - opis głównych cech procesów produkcyjnych, na przykład rodzaju i ilości używanych materiałów;
 - ocenę typu oraz ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania itp.) wynikających z funkcjonowania wnioskowanego przedsięwzięcia.
2. Jeżeli to stosowne, zarys głównych alternatywnych rozwiązań rozpatrzonych przez wykonawcę, włącznie ze wskazaniem głównych powodów dokonanego przez niego wyboru, uwzględniającego skutki środowiskowe.
3. Opis aspektów środowiska, na które może w znaczący sposób oddziaływać wnioskowane przedsięwzięcie, obejmujący w szczególności ludność, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, włącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi czynnikami.
4. Opis ⁽¹⁾ możliwych znaczących skutków środowiskowych wnioskowanego przedsięwzięcia na środowisko, wynikających z:
 - istnienia przedsięwzięcia,
 - korzystania z zasobów naturalnych,
 - emisji zanieczyszczeń, tworzenia uciążliwości i eliminacji odpadów;oraz informacja wykonawcy odnośnie do prognozowania metod zastosowanych w celu wczesnej oceny skutków wywieranych na środowisko.
5. Opis środków przewidzianych w celu zapobiegania, zmniejszania oraz tam, gdzie to możliwe, kompensowania znaczących, szkodliwych skutków wywieranych na środowisko.
6. Nietechniczne podsumowanie informacji przekazanych zgodnie z powyższymi pozycjami.
7. Wskazanie trudności (niedostatków technicznych lub braku specjalistycznej wiedzy), które wykonawca napotkał przy zestawieniu wymaganych informacji.

⁽¹⁾ Opis ten powinien obejmować bezpośrednie i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, krótko-, średnio- i długookresowe, stałe i czasowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia.